

Śniadanie z Salomonem, 15 października 2018, rozdział 11, tłumaczenie EIB

Prz 11:1-111 eib

- (1) Fałszywa waga jest ohydą dla PANA, podobają Mu się rzetelne odważniki.
- (2) Przyszła pycha — przyjdzie hańba, mądrość zaś mieszka u skromnych.
- (3) Szczerość prowadzi prawych, a przewrotność gubi niewiernych.
- (4) W dniu gniewu nie pomoże bogactwo, lecz sprawiedliwość uratuje od śmierci.
- (5) Prawość nienagannego prostuje mu drogę, lecz niegodziwy upada przez swą niegodziwość.
- (6) Prawość sprawiedliwych ratuje ich, lecz niewierni padają ofiarą własnych żądz.
- (7) Wraz ze śmiercią bezbożnego kończy się nadzieja, cały zapał i plany przepadają.
- (8) Sprawiedliwy zostaje wybawiony z niedoli, a jego miejsce zajmuje niegodziwy.
- (9) Obłudnik niszczy bliźniego słowami, lecz poznanie ratuje sprawiedliwych.
- (10) Gdy sprawiedliwym się wie, w mieście panuje radość, a gdy giną bezbożni, ludzie wiwatują.
- (11) Dzięki błogosławieństwu prawych miasto się rozwija, ale wypowiedzi bezbożnych mogą je zburzyć.
- (12) Nierozumny gardzi swoim bliźnim, lecz człowiek rozumny milczy.
- (13) Plotkarz krąży wśród ludzi i zdradza tajemnice, lecz człowiek godny zaufania jest dyskretny.
- (14) Gdy nie ma przywództwa, naród upada, wybawienie zapewnia wielu doradców.
- (15) Kto ręczy za obcego, naraża się na szkodę, kto stroni od poręki, jest bezpieczny.
- (16) Kobieta pełna wdzięku dochodzi do zaszczytów, a ludzie budzący respekt — do bogactwa.
- (17) Człowiek miłosierny troszczy się również o siebie, ale okrutny niszczy własne ciało.
- (18) Bezbożny zdobywa złudne wynagrodzenie, lecz ten, kto wprowadza sprawiedliwość — zapłatę prawdziwą.
- (19) Tak! Sprawiedliwość zapewnia życie, lecz kto ugania się za złem, przyśpiesza własną śmierć.
- (20) Ludzie przewrotnego serca są ohydą dla PANA, sprawiają Mu przyjemność ci, którzy postępują nienagannie.
- (21) Z całą pewnością! Niegodziwy nie ujdzie bez kary! Lecz potomkowie sprawiedliwych mogą liczyć na wybawienie.
- (22) Złoty kolczyk w ryju świni, to jak piękna kobieta, której brak wyczucia.
- (23) Pragnieniem sprawiedliwych jest samo dobro, nadzieją bezbożnych — gniew.
- (24) Jeden jest hojny i ma coraz więcej, inny skąpi nad miarę — tylko po to, by zbiednieć.
- (25) Ten, kto pokrzepia, sam dozna pokrzepienia, a ten, kto odświeża, sam będzie odświeżony.
- (26) Kto sztucznie zawyża cenę ziarna, tego przeklinają, błogosławią temu, kto je uczciwie sprzedaje.
- (27) Kto pilnie szuka dobra, tego spotka przychylność, kto dąży do zła — na tego ono spadnie.
- (28) Kto ufa swemu bogactwu, tego czeka upadek, sprawiedliwi zaś rozwiną się jak świeże liście.
- (29) Kto niepokoi swój dom, odziedziczy wiatr, a głupiec zostanie sługą człowieka o mądrym sercu.
- (30) Owocem sprawiedliwego jest drzewo życia, a kto zdobywa dusze — jest mądry.
- (31) Jeśli sprawiedliwy odbiera na ziemi zapłatę, to tym bardziej człowiek bezbożny i grzesznik.